

oprávněn dáti porotcům podle § 3 zák. čís. 471/1921 Sb. z. a n. dodatkovou otázku, zda jsou zde okolnosti odůvodňující sníženou trestní sazbu podle § 1 cit. zák.

Čís. 5074.

Přečin zlehčování podle § 27 zák. čís. 111/1927 je deliktem ohrožovacím, nikoliv výsledečným; stačí, byla-li pozastaveným jednáním přivoděna i jen možnost škody, třeba i jen pro uzavírání budoucích zakázek.

Spadá sem, tvrdil-li kdo, že určitá firma již neexistuje, že jeho firma její podnik převzala a má bráti do opravy výrobky oné firmy.

(Rozh. ze dne 10. září 1934, Zm I 381/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromé obžalobkyně do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 20. ledna 1933, jímž byl Norbert K. podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin podle § 29 zákona o nekalé soutěži čís. 111/1927 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a uznal obžalovaného vinným přečinem zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži čís. 111/1927 Sb. z. a n. spáchaným tím, že dne 22. července 1930 Josefu S-ému a Anně F-ové v N. za účelem soutěže učinil o poměrech podniku žalující firmy údaje, o nichž věděl, že jsou nepravdivé a způsobily poškodit tento podnik, prohlásiv, že je od firmy, která převzala podnik firmy A. S. a že tato firma již neexistuje.

Z d ů v o d ů:

Napadený rozsudek zjišťuje po stránce skutkové, že se obžalovaný Josefu S-ému a Anně F-ové představil, že je od firmy, která převzala podnik firmy A. S., že tato firma již neexistuje a že jeho firma má bráti do opravy odstředivky místo ní.

Nelze tvrditi, že soud při zjištění těchto údajů obžalovaného ke svědkům porušil zákon s hlediska čís. 9a) § 281 tr. ř. Lze připustit, že při posuzování otázky klamavosti údajů je vycházení s hlediska zákazníků, zákazníků průměrných, ani příliš prozíravých ani naprosto nepozorných, a že pro posouzení věci je směrodatný dojem, jaký obžalovaný svými poznámkami učinil na zákazníky a jak jim zákazníci rozuměli a si je vykládali. Leč právě s tohoto hlediska posuzoval věc i nalézací soud, a nelze podle obsahu rozsudku říci, že se při hodnocení průvodů neřídil těmito právními zásadami. Snaží-li se stížnost vyvozovati ze svědeckých výpovědí jiný závěr, najmě i ve příčině doslovu a smyslu pozastavených výroků, neprovádí tím zmatek čís. 9a) § 281 tr. ř. a brojí jen nepřipustně proti volnému přesvědčení nalézacího soudu. Je tedy vycházení z formálně bezvadně zjištěného děje, že se obžalovaný představil jako zástupce firmy, která převzala podnik A. S., a že tato firma již neexistuje.

Tento skutkový děj nenaplnuje skutkovou podstatu přečinu podle § 29 zák. proti nekalé soutěži, jak bylo vysloveno již v rozhodnutí vydaném v této věci nejvyšším soudem dne 21. dubna 1932, Zm I 857/31 (Sb. tr.

čís. 4404), na něž stačí prostě poukázat. Avšak v témže rozhodnutí bylo poukázáno k tomu, že bude třeba zjištěný děj po právní stránce zkoumati i s hlediska § 27 po případě § 25 zákona proti nekalé soutěži. Tu zjistil nalézací soud, jak z důvodů napadeného rozsudku plyne, v podstatě veškeré skutkové náležitosti přečinu § 27, vyloučil však přes to zavinění podle tohoto ustanovení zákona z jediného důvodu, že jednání obžalovaného nebylo způsobilé podnik obžalobkyně poškoditi.

Zmateční stížnosti soukromé obžalobkyně jest přisvědčiti, pokud tento výrok napadá zmatkem čís. 9a) § 281 tr. ř. Zrušovací soud v nálezech čís. 3475 a 4178 vyslovil, že delikt podle § 27 zákona čís. 111/1927 Sb. z. a n. je deliktem ohrožovacím, nikoliv výsledným, pročež stačí, byla-li pozastaveným jednáním přivoděna i jen možnost škody, třeba i jen i pro uzavírání budoucích zakázek.

Posuzuje-li se s tohoto hlediska skutkový děj rozsudkem zjištěný, je již v případě Josefa S-ého naplněna tato náležitost. Vždyť, třebaže S-ému bylo lhostejno, kdo opravu provede, nelze pominouti, že sdělením obžalovaného, že firma A. ne existuje, nehledíc k určité číselné škodě v tomto případě vzešlé, zeslabena býti mohla hospodářská situace žalující firmy a poškozeny její styky se zákazníky, když se o ní roztrušovalo, že zanikla.

Právě tak se má věc v případě Anny F-ové, ve kterémžto případě ostatně přichází zřejmě v úvahu i určitá hmotná škoda, kdyžť F-ové záleželo na tom, zda bude opravu prováděti firma A. či jiný. Nalézací soud nebyl ani s to, by v tomto případě uvedl důvody pro výrok, že nemohly vzniknouti žalující firmě ze zakázky F-ové, která činila 343 Kč, žádné škodlivé účinky.

Padá tedy jako právně mylný jediný důvod, z něhož napadený rozsudek vyloučil způsobilost poškoditi podnik. Poněvadž i jinak, jak již naznačeno, v rozsudku jsou zjištěny skutkové náležitosti § 27 zákona proti nekalé soutěži, obžalovaný sám nikdy nepopřel, že firma A. existuje a že roztrušováním zpráv o zániku v soutěžitelské posici mohla býti poškozena, bylo zrušovacímu soudu lze na základě skutečností napadeným rozsudkem zjištěných podle § 288 čís. 3 tr. ř. rozhodnouti ihned ve věci samé.

Byl proto obžalovaný uznán vinným přečinem podle § 27 zák. čís. 111/1927 Sb. z. a n., při čemž se připomíná, že pachatelem podle tohoto ustanovení může býti každý, i osoba, která není soutěžitelem zlehčeného.

Čís. 5075.

I když v době podání žaloby pro urážku úřadu (purkmistrovského) nebylo podle čl. V. zák. čís. 8/1863 ř. zák. třeba zmocnění úřadu ke stíhání, bylo na veřejném obžalobci (§ 281 čís. 9 c) tr. ř.), aby ke hlavnímu přelíčení, jež se konalo již za platnosti zákona o ochraně cti čís. 108/1933 sb. z. a n., opatřil a soudu prokázal zmocnění ke stíhání, vyžadované nyní § 14 odst. 2 a 3 (čís. 3) cit. zák.; nestačí, že přednosta úřadu (starosta) postoupil obecním úředníkem sepsané trestní oznámení